

Brășov, 22 Augustu (3 Sept.) 1885.

Alaltăieri s'a serbatu la universitatea din Budapesta instalarea noului rectoru și a noului senatului. Cu ocaziunea acésta i s'au predat nou alesului rectoru magnificus alu universității cu solemnitatea obicinuită insigniele ce sunt simbolulu oficiului și alu demnității sêle. Mulțumindu pentru alegerea sa și pentru aprobarea ei din partea guvernului, rectorul Dr. Augustu Lechner trecu la desvoltarea unei teme interesante asupra cestiunei unei „culturi de sine stătătoare naționale maghiare” și mai alesu asupra problemei ce o are universitatea la crearea și nutrirea acestei culturi naționale.

Cercetându înainte de tôte, încâtu este admisibilă și îndreptățită noțiunea unei culturi speciale naționale de sine stătătoare, Dr. Lechner dă următorea definițiune culturai speciale a unui popor: Ea este suma tuturor bunurilor și cunoscințelor spirituale, ce se află în posesiunea unei anumite națiuni, reprezentându totalitatea intelectuală a națiunei.

Acéstă cultură specială, adaugă rectorul, este neapăratu de lipsă fiecărui popor, pentru ca să pôta prospera în tôte privințele. Mână 'n mână cu cultura specială a fiecărui popor, trebuie să mai mērgă și o anumită cultură generală, unu șir de noțiuni, idei, păreri și convicțiuni recunoscute de toți, o sumă de moravuri, înclinaři și simțeminte nobilitate prin acele idei și convicțiuni și o disciplină spirituală, ce rezultă din toți acești factori. Acéstă cultură este, care nobilităză caracterul unui popor și nisuițele sale naționale, și care ne dă aceea ce numim noi geniulu naționalu. Cultura națională specială o vedem înflorind și strălucind la tôte poporele culte; aceste culturi speciale sunt ca diferitele colori ale unei rațe condusă prin oprismă, tôte la olaltă împreunate dau colorea albă — civilizațiunea comună întregi omeniri.

Până aicea rectorul a desvoltat câtu se pôte de logicu noțiunea culturai naționale. Acum trece la a doua cestiune, despre partea ce trebuie să o aibă universitățile la crearea și promovarea culturai naționale. Baza ori-cărei înaintări spirituale și morale este știința, care tinde la cunoșcerea adevărului. Pământul, în care crește și se desvôltă știința, e scôla și în specialu universitatea.

Mai departe se întrebă decă nu cumva involvă noțiunea științei naționale o contradicțiune, deôrece adevărul numai unulu este și știința numai cunoscerea adevărului. Dr. Lechner găsesce, că în adevăr pôte să existe la fiecare popor cultivat o știință specială națională, ce se pôte deosebi de a altor popore, pentru că căile, ce duc la cunoșcerea adevărului sunt în multe privințe deosebite. Fie-care națiune va nisui după acéstă cunoștință în proporțiune cu mijlocele sale spirituale și cu însușirile individuale ale geniului sêu naționalu. Acéstă paralelă lucrare a națiunilor va duce totdeuna la o țintă comună a întregi omeniri, la cultura ei comună.

După acéstă introducere vorbitorul trece la o detaliată esplicare a științei specifice naționale și aicea vrëndu a concretisa abstractele sale teorii, cu referire la relațiunile din acestu stat, dă de nisce dificultăți însemnate, cari după propria

sa mărturisire îl facu ca în parte se-și schimbe în parte se-și întregiască teoriile. Tôte acestea dificultăți se cuprind în întrebarea ce și-o pune, ca și cum s'ar fi deșteptat dintr'unu plăcutu vis în mijloculu unei neplăcute realități: Dér ôre, se întrebă el, nu vătămăm noi prin acéstă nisuiță spre o cultură unitară națională pe celelalte naționalități?

Noul rector alu universității din Budapesta se vede silitu a-și răsturna întraga teoriă de mai susu ca să ajungă la rezultatul, că fiecare popor din acestu stat se-și contopească cultura sa specială cu cultura specială maghiară și că din acéstă contopire se iasă o cultură națională comună și unu geniu naționalu comun, ér acestu teribilu procesu de contopire se se petrecă totuși fără ca naționalitățile se-și părăsescă propria loră cultură, care după cum însuși recunôscce, pôte fi menită pentru ceva mai înaltu sêu pôte și este mai înaltă.

Paradoxulu întregi argumentări, prin care vrea Dr. Lechner să îmbrace în forme logice nisuița de maghiarisare, culminează în ciudata mângăiere, ce ne-o dă, că nu e aici vorbă de o *absorbere*, ci numai de o *contopire*. A rămasu însă să ne mai dovedescă, cum se pôte sêvêrși o contopire a culturai naționalităților cu cultura maghiară fără ca să se întempe nici cea mai mică absorbere? Pécăt, că știința dela universitatea din Peșta se muncesce înzadar, să întorcă adevărul cu capul în jos.

Noi scim unu și bună: ori că există culturi naționale speciale, cum țice Dr. Lechner, și atunci pôte fi vorba numai de o paralelă desvoltare a lor, ér nu de o contopire; ori că nu există și atunci o cultură maghiară de sine stătătoare nu mai are nici unu înțelesu, ci în consecență ca ar trebui să se contopescă cu cultura nemțescă ori muscălescă.

Afacerea dela Königinhof.

De când au fostu atacați gimnasticii germani de mulțimea cehă infuriată la Königinhof o iritațiune extraordinară a cuprinsu populațiunea cehă și germană din acele ținuturi și mai pe fie-care și se întemplă escese și certe regretabile între Cehi și Germani. Lucrătorii chiaru când esu din fabrice se insultă unii pe alții după cum adevă aparțin uneia sêu alteia naționalități. În 31 Augustu mai mulți țerani cehi, cari vindeau lemne, au fostu atacați în Lauzenbruck lângă Praga de țerani nemți și s'a născutu mare bătăia fiindu și mai mulți vulnerați. Totu așa li se întemplă și Germanilor când se întâlnesc cu cete de Cehi.

Diarele cehice condamnă tôte escesele dér unele dintre ele se silesc a-le acusa cu atitudinea provocătoare a Germanilor. Tôte însă, fără excepțiune, s'au supăratu focu pe diarele unguresci, pentru că aceste au luat în apărare pe Nemți vorbindu de »brutalitățile plebei» cehice. Mai alesu le-a supăratu, că foile unguresci au criticat cu acéstă ocaziune și politica de împăcare a naționalităților, cari »după șese ani n'a pututu să producă rezultate mai bune.»

»Narodni Listy» din Praga în specialu răspunde în tonu foarte răstitu la articolulu lui »Pester Lloyd» privitoru la afacerea din Königinhof.

»Cabinetulu Tisza — țice »Narodni Listy» — începe să simtă că-și pierde tărâmulu de sub picioare acum după întvederea dela *Kremsier* și de aceea »Pester Lloyd» sprijinesce agitările pressei germane-liberale contra Cehilor, pentru ca acestu cabinetu să scape de sôrtea ce-lu așteptă. Ataculu înverșunat alu lui »Pester Lloyd» dovedesce frica rău ascunsă ce-o are ministeriulu

Tisza, că după țilele dela *Kremsier* sunt *numerate și țilele sale*. Acum s'a clasificat situatiunea între Cehi și partida guvernamentală maghiară și și celu mai naiv arang'oru de trenuri de plăcere la Budapesta pôte acum să se deștepte din iluziunile sale.

»Pester Lloyd» răspunde fôiei cehice dér în modu mai multu evasiv neintrându în discusiunea urmărilor posibile, ce le pôte avea întvederea dela *Kremsier* pentru cabinetulu Tisza și declarându numai cu îngâmfare, că pozițiunea acestui cabinetu nu pôte fi alterată de ômenii dela »Narodni.»

Starea justiției în Ungaria.

O ilustrațiune a stării în care se găsesce justiția în Ungaria și de care s'au scandalisat chiar și foile plătite ca să laude și să susțină guvernulu, ne-o dă raportulu vicepreședintelui dela *Tabla regescă* (Curtea de apel) din Pesta, ce l'a cetit în ședința plenară cu care s'a deschis acestu tribunalu, espirându vacanța.

Vicepreședintele constată, că restanțele *Tablei regesci* din Pesta s'au înmulțit în timpul ferieror cu 9546de lucrări. Socotindu-se la acestea și cele 16,485 de lucrări rămase la finele luni luniu, rezultă enormulu număr de 26,027 afaceri de drept, care așteptă să fiă rezolvate. La începutulu anului curentu restanțele erau în număr de 13,617 și acestea s'au înmulțit în antéia jumătate a anului cu 2864. Acum considerându, că se duc în concediu judecătoria, cari în timpul vacanțelor au lucrat, și că lucrările mereu se grămădescu, vicepreședintele ajunge la conclusiunea, lără să fie pesimist, că *Tabla regescă din Pesta* cu cea mai cumplită discreditare a justiției unguresci, cu cea mai simțitoare vătămăre a intereselor economice populare celor mai vitale, în scurtu timp va căde într'o mocirlă de restanțe, din care nu se va mântui fără unu ajutoru radical. Cu actualulu sistem de ocupare a posturilor și de avanțare nici nu pôte fi altfel. O parte din judecătoria instanței a doua se întrebunțeză ca să ajute la tribunalulu supremu, o altă parte foarte însemnată nu pôte lucra din cauza vârstei și ôlei, adeseori pricinuită de pré multele lucrări. Până să se ocupe unu postu de judecatoru trecu luni de țile. Afară de asta, și de ar lucra unu judecatoru cu puteri îndoite, nu e băgat în sémă, sêu e pré târziu, de locurile competente.

În astfelu de împrejurări nu-i mirare că împrieci-nații adeseori se sărăcescu, până să li se resolve procesele și alte afaceri de drept.

Cine e Țarul?

Cu acéstă cestiune se ocupă în modu caracteristicu fôia ungurescă multu cetită în popor »Budapest» dela 23 Augustu, scriind următorele sub titlulu »Țarul» (a Căr):

Mai pécătosu decât cerșitorulu celu din urmă de pe marginile drumului, dar pentru aceea totuși se ține mai înțeleptu, mai cu minte, decât toți ceilalți omeni. *Acesta este Țarul.*

Când din ômeni a dispărut sêmțulu, demnitatea, când au tăgăduit pe bunulu Dumnezeu, ei și-au creat aici pe acestu pământ unu idolu, de care să se témă și să-l adoreze. *Acesta e Țarul.*

Și acum domnesce cu putere nețermurită preste milioane. Care injură pe Dumnezeu nu pășesce nimic, dar care-i pronunță numele lui cu dispreț, acela își dă sufletulu în furci. E mai sântu decât însuși Dumnezeu. *Acesta e Țarul.*

Unde pășesce, pe unde se întorce acolo se stinge libertatea. Înainte-i stă oribilulu, în urma lui zuruitulu catenelor de robi. *Acesta e Țarul.*

De pe câmpurile de zăpadă ale Siberiei din minele uralice, se aud mii de suspine triste. De blestemulu esilațiilor rêsună totu imperiulu lui. Însé pntru el sunt o musică plăcută gemetele morții. *Acesta e Țarul.*

Dela Varșovia până la Tobolsk, drumulu sémână cu alu Calvariei, nu e și lăsată de Dumnezeu în care Polonii încatenați să nu calce pe acestu hotaru. Căzacia cu enutele îi mână în minele de plumb. Decă unulu

piere sub lovituri, cu atât e mai bine, căci e mai puțin cu o ființă sêmțitoare, cu un om cugetător. Decă de sângele inimii sclavului zăpada se roșese, atunci el saltă de bucurie. Curgerea sângelui îi cauză plăcere fermecătoare. *Acesta e Țarul.*

Decă un popor trăese undeva liber, neatârnat și activ, îndată îi pismuesce fericirea. Decă se pôte, pe ascuns, decă e de lipsă cu forța brutală se aruncă asupra lui ca să-i nimicească libertatea. *Acesta e Țarul.*

A fost un timp când și noi am fost siliți să prindem arma pentru apărarea drepturilor noastre. Gloria numelui de honved a strălucit în întreaga lume. Și când eram aproape de pragul neatârării, a venit ciordea de căzaci și ne-a scaldat în sânge patria noastră. *Acesta e Țarul.*

Avuserăm viteji, generali glorioși ajunseră în furcă. Am avut cântători de doine (Petöffy), la a cărui statuă și acum pelerinază popoarele. Aspra lance a căzaciului i-a stins viața și aceluia. Și când mai plângem în căderea sântei noastre cauze, plângerea noastră era însoțită de risete sêlbaticе, de hohotele învingătorului. *Acesta e Țarul.*

Vecinicul inimic al libertății, cel ce ține lumea în sclăvie, reprezentantul tirăniei, care se ridică totdeauna pe trupurile omorite ale națiunilor ca hiena. *Acesta e Țarul.*

Și acest om, urmașul aceluia care a strivit Ungaria, causatorul imediat al morții celor 13 martiri aradani, a vieții lui Petöfi; acest om, care și acum întinde pe crucea torturilor pe îmbucățita Polonia, care nu de mult și-a înfipt cuțitul în inima Osmanilor, care e reprezentantul și personificatorul arbitriului și al tirăniei: mâne pășese pe pământul austriac, ca să cerceteze pe iubitul nostru Rege.

Ce caută aici în vecinătatea Ungariei? Chiar atunci când poporul maghiar serbeză ziua numelui lui Ludovic Kossuth, al apostolului libertății: în Kremier vor suna clopotele, vor bubui tunurile, vor runa trimbițele în onora Țarului.

Serbătorescă ei numai. Noi Maghiarii nu avem cuvinte de salutare pentru tiranul osândiților din minele Siberiei. Noi privim cu grijă, cu o tēmă presêmțitoare spre micul oraș al Moraviei. Ore ce vor hotări acolo? Pentru subjugarea cărei națiuni își va cere Țarul ărăși voi?

SCRILE ȚILEI.

Ni se scrie din Selagu, că venerabilul preot Șimeon Bocșia din Cățelul român, care a ajuns frumoșă vârstă de 87 de ani, s'a distins totdeauna prin o deosebită activitate și fapte bune: prin densusul s'a îndeplinit edificarea noii case parohiale, s'au reînnoit superedificatele, s'a reparat biserica care era aproape de ruină și cu altarul rădămat cu părădini; la stăruința densusului s'a edificat și școala cea nouă, care pôte servi de model în tractul Crasnei; la 7 Iunie s'a sfințit noul cimitir, luând parte la actul solemn și Vicarul Silvaniei, d. Alimpu Barbolovici. Zelosul preot Șimeon Bocșia a făcut adeseori sacrificii materiale, numai să vadă poporul progresând. — Despre un alt binefăcător ni se împărtășese din Betlean: este d. Ion Morzoc proprietar, care la toate esamenele de văr ale școlii din Betlean premiază pe școlarii silitori; a cumpărat un rând de vestimente bisericesc pe sēma bisericii în preț de 75 fl., a dăruit tot bisericii o acțiune d'ale căii ferate în preț de 500 fl. și alte multe

binefaceri. Bine ar fi, ca binefăcătorii să-și afle cât mai mulți imitatori.

—0—

Gvernul german a încunoscintat oficial ministerul de externe din Viena, că importul de porci din Austro-Ungaria e permis în Germania dela 1 Septembrie fără nici o restricțiune.

—0—

Cu 1 Septembrie n. s'a deschis în Mediaș o școlă elementară de stat pentru băieți și una deosebită pentru fete. După cum se aude se va deschide și o grădiniță maghiară de copii. Cine va cerceta școala și grădinița, căci în Mediaș nu sunt Unguri?

—0—

Comunitatea jidovescă din Alba-Iulia s'a făcut membră fundatoare a reuniunii de maghiarisare cu suma de 100 fl. Acum e asigurată și cultura circumcisiunea membrilor »Kulturegylet«-ului.

—0—

Ni se scrie din Betlean, că școala de acolo a fost frecventată în anul școlar expirat de 60 prunci, dintre 86 obligați a o frecuenta. Pruncilor cari au escelat la esamen li s'au împărțit premii, contribuind: d. Ion Merzoc 2 fl., d. Gregoriu Pușcariu 1 fl., d. Floth Ferencz Adolf jude procesual 1 fl. și a. Resultatul esamenului care a indestulit pe toți este a se mulțumi meritului docente Șimeon Moldovan, care acum de 25 ani de când funcționează în acest oficiu, în tot anul a dat probe, că își pricepe foarte bine misiunea și coreșpunde pe deplin chemării sēle. Una însă află cu cale a recomandă, cel ce ne scrie acestea, fraților Betlenesci, respective inteligenței române, ca să pună umărul a umăr și să lucre pentru binele, prosperarea și înaintarea culturală a poporului român din Betlean. Să lase certele, să dea uitărei vătămările, căci vai de casa în care este certă.

—0—

Ministrul de comunicațiune br. Gabriel Kemeny a sosit la 1 Septembrie în Simeria și de acolo a plecat la Petroșeni ca să inspecteze șosea Surducului.

—0—

Țiarele din Pesta comunică o listă lungă și lată de torturi ce a trebuit să sufere un bărbier în închisore dela poliștii capitalei, pentru ca să stărcă dela el promisiunea, că nu va denunța nedreptățile ce a suferit Semn de civilizația.

—J—

Țiarele din Bucuresci spun, că o casă din Brașov a cerut ministerului industriei din România autorizarea ca să deschidă în Bucuresci o fabrică de țesătorie de lână. Consiliul superior de pe lângă ministerul domeniilor se va ocupa cu această chestiune în săptămâna acesta.

—0—

Cetim în »Voința Națională«: „Necesitatea de o carte de lectură, în dialectul Românilor din Macedonia, era viu simțită în școlile române din peninsula Balcanică. D. Tașcu Iliescu, profesor la școala română din Constantinopol, elevul distinsului și regretatului dr. Obendernar, ajutat de câțiva buni Români macedoneni din Capitală, a dat la lumină de curând o *Carte de Lectură* în dialectul din Crușova (Macedonia). Lucrarea sa este meritorie prin faptul că umple una din lacunele cele mai simțite în învățământul nostru primar din peninsula. Fia ca exemplul său să găsească imitatori printre macedonenii ce și-au făcut studiile în țară la noi, și cari prin acesta sunt puși în pozițiune a ne da dialectul macedoneniu așa cum se vorbește și astfel cum trebuie scris.»

Libertatea reuniunilor în Ungaria.

„Budapester Tagblatt“ dela 31 August scrie:

O uriașă deputațiune, constatătoare din patru sute de țărani onorabili și cu stare bună din diferite comuna ale Ungariei sudice, care venise drept în capitală, va să fi primită în audiența ađi (30 August) la ministrul nostru de comerț. Bravii omeni simțeau foarte tare undă stringeu gheta și venira să cēra ajutorul Escelenței sale. Ei se încumetaseră să întemeze în libera Ungaria o reuniune, cu scop d'a se ajuta reciproc în nevoile economice, o reuniune cu ținta d'a procura împrumutul estine, apărarea legală în contra atacurilor sēu exploatarii neesperienței sale în afaceri de drept în contra arbitriului și înșelătoriei, o reuniune cu scop d'a pune pe țărani ungaru pe nivelul neatârării, cum au făcut și celelalte clase. Un viceșpan, care pune servilismul cătră puterile mai presus de cele mai importante drepturi fundamentale ale constituțiunii noastre, trece peste libertatea reuniunilor și pressei, suprimă reuniunea și interzice un țărăn care apărea sub scutul libertății pressei ungare. În contra acestor atacuri credea, în mintea țărănescă, deputațiunea celor patru sute de țărani să sēscă ađi scut și ajutor la ministrul nostru de comerț și agricultură.

Veniseră de departe bravii omeni, își cheltuiseră banii lor scumpi cu drumul, obosindu-se și asudându și trimiseră decă pe conducătorul lor la ministru, ca să se lă întrebe, dacă Escelența sa dorește să i primescă dar acela le aduse sguduitorea veste, că Escelența sa refuză d'a primi deputațiunea. Așa ceva nu li se istorise lor nici în nopțile cele lungi de ernă, când femeile află la furca de torsu. Un ministru constituțional refuză a primi o deputațiune de patru sute de cetățeni contribuabili, cari au venit să i spun plângerile lor! Ei aușiseră totdeauna, că în Ungaria constituțională chiar și cel mai neînsemnat din popor pôte ajunge până la urechea regelui, când îi apasă ceva inima, și d. conte Paul Szechenyi, care posedă puterea sa numai ca o slabă strălucire din acelea ale regelui încoronat, își astupă urechea plângerilor a patru sute de cetățeni! Da, adică de ce e aci acest conte Paul Szechenyi? Dar raționarea pe stradă n'ajută nimic. Ministrul chemă înaintea țării sale numai pe conducătorul deputațiunii, un renumit avocat din acea regiune a țării, și-l învrednică de următoarea convorbire:

Conducătorul deputațiunii: Escelența a poruncit?

Ministrul: Vreau să i spun câteva cuvinte spre orientarea d-vostă. Vreți să întemeiați o reuniune țărănescă; vă pot împărtăși, că tendințele acelea din loc mai înalt sunt foarte rău marcate.

Conducătorul: Dar, Escelență, reuniunea este cu totul inofensivă; scopul îi este numai ajutorul reciproc economic, precum sunt și alte reuniuni în țară. Membrii sunt omeni inofensivi, cari nu facu nimic, ei vreau numai să se apere de exploatare.

Ministrul: Reuniunea d-vostă este cu totul netrebuinciosă; vă puteți alipi la reuniunea economică a Torontalului.

Conducătorul: Mă rog de ertare, Escelență, reuniunea economică constă din mari proprietari, a noastră din țărani; interesele acestor două clase nu sunt identice; țăraniul trăese, lucră, vinde și împrumută altfel decât proprietarul. Alipirea la reuniunea economică nu ne-ar pute folosi nimic. Mi permit a mi exprima părerea, că o reuniune, ale cărei statute n'au nici o tendință îndreptată contra statului, are să se încuviințeze

FOILETONŪ.

O călătorie în Bucovina.

I.

Mănăstirea Dragomirna.

De 7 ani de zile vizitez mănăstirea Dragomirna, acest st. locaș, de mai multe ori în an, cu scop de a cunoște activitatea călugărilor și progresul ce-l facu. Nevoind a rămâne în urma altora, acest soi de omeni retrași de valurile lumii se luptă contra ispitelor, încându-și amarul în vin ars.

Dragomirna e cale de 2 ore spre N.-Vest dela Sucēva, situată în o regiune de tot pitorescă. Odinoră era încunjurată de un codru de brați, care atrăgea la serbarea hramului bisericii adevă la Rusalii (Dumineca mare) toate satele de prin prejur. Biserica avea folosul ei, dar și jupănul ițicu cu rachiul și vinul său nu rămănea înapoi, căci firea Românilor e deprinsă a fi veselă, ér rachiul și sunetul viorei îl face să uite de amarul vieții, fața lui se înveselește și hora mândră se întinde. Moșul Grigorie din Sucēva cu taraful său a stors adese lacrimi din ochii lumii ce-l încunjura. El avea și are încă darul vechilor lăutari români și se trage din nēmul lui Barbu lăutarul, imortalizat de d. V. Alexandri, regele poezilor noștri.

Tote sunt însă trecătoare. Codrul astăzi nu mai

este, s'a dus și el unde toți muritorii mergu, cântându-i la rădăcină sēcurea nemilosă un cântec duios și jalnic, bocindu-l în cădere. Evreul Helmann a fost îngrijitorul înmormântării, ér cioclii au fost Mazurii Galicien, cari ađi ceru episcopiă unită în Cernăuți sēu Sucēva și în contra căroră Eminentă Sa Mitropolitul Silvestru a tipărit o apologie în limba germană. Apologia numai atunci va ave succesul dorit, când tinerii cu speranță vor fi puși la locul lor. Înțelegem sub acesta acele sate unde sunt și Ruteni uniați și unde până ađi preoții ortodoxi n'au știut cum să se porțe contra propagandei catolicismului și-a panslavismului. Vorbesc despre acesta de-aceia aici, căci mănăstirile din Bucovina sunt mai pline de Ruteni, cari pledeză siguri cauza lor națională precum vom vedea mai la vale.

Astfel despoiată mănăstirea de frumseța ei naturală, apare ea ca o fortăreță cu turnurile ei, dintre cari turnul Baranoschi e cel mai vestit. Blăstămul ce-l aude turnul din partea călugărilor nu știu cum de nu l'a sguduit până în temelie, căci fiecare călugăr care are onora de a face cunoscintă cu interiorul turnului cel întunecos, îi face ca suvenir un rând de blăstămur cu limbă de foc numerate pe șiragul mētaniilor în loc de Dōmne miluesce, căci el servește drept penitenciar. Când din păcate vei visita mănăs-

tirea, să cercetezi și acest turn, ér de va fi cineva închis, vei avea a ađi la înjurături, cântece și strigăte și vei gândi că vre un animal sêlbatic adus din pădurile vecine este închis ca să fie domesticit.

Prin un portal de piatră cuprins cu lanțuri grose se intră în curtea bisericii. Ferestele chiliilor sunt spre curte ca să audă călugării când sună toca.

Biserica este deschisă. Să mergem în lăuntru. În tinda bisericii și în partea femeilor sunt morminte de ale Domnitorilor Moldovei, ale căror inscripțiuni le-a decopiat în anul acesta d. Gr. Tocilescu, cunoscutul epigrafist și archeolog român. Biserica este destul de spațiosă, catapésma după modelul vechiu. Într-un dulap în partea femeilor sunt nisce evanghelii ferecate cu lanțurile de sērmă de bronz, cari se par a fi arite. Evangeliile sunt tipărite în limba slavă, alte sunt scrise cu mâna, nimic însă excepțional.

Să cercetăm acum atelierile de lucru ale călugărilor, chiliile și în urmă pivnițele ce să ne facem o iconă via despre viața din mănăstire cum este astăzi ca să putem vedea cum ar trebui să fi.

Ce caută călătorii, alergând prin coridorele mănăstirii? Caută atelierile! Ce lucru-i acela? iți vor replica călugării. Și au și drept, căci nu găsești nimic, și la ce să lucre călugării, ei, cari de frica lucrului au fugit de lume. Unii din ei au fost cantori pe la bi-

în sensul libertății, garantate prin lege, a reuniunilor, mai cu seamă când mai multe mii de cetățeni așteaptă dela ea o esențială îmbunătățire a poziției lor.

Ministrul: Libertate, nelibertate! Vă spun înaintea, reuniunea d-vastră nu se va încuviința.

Conducătorul: Dar, Escelență, continuă ceva nelegal statutele noastre?

Ministrul: Chiar nimic, dar tot nu se vor încuviința! Incuviințarea reuniunii d-văstră nu atâră decât de mine, ci de ministrul de interne, dar vă pot împărtași, că eu l'am sfătuit să nu aprobe statutele d-văstră. Reuniunea nu se va încuviința din motive politice și sociale. Nu ne trebuie caste în țară.

Conducătorul: Castă, Escelență, înseamnă când se constituie o reuniune de oameni de aceeași stare spre a promova un scop permis?

Ministrul: Da, este castă!

Conducătorul: Dar, Escelență, cum ați putut atunci încuviința casina gentry-ilor?

La acesta ministrul n'a mai știut să răspundă. — Acesta a fost rezultatul deputației celor patru sute de țărani din Ungaria sudică; ea a hotărât, să meargă și la ministrul de interne, deși această Escelență de comerț i-a spus înainte că nu o va încuviința nici acela, dar ea își va face datoria. Pute că acest domn (ministru de interne) și va aduce aminte, că e în țară lege și drept, ce stau mai sus decât voința unui ministru, care mărturisește că într-o cerere nu găsește nimic nelegal și totuși n'o încuviințează.

Un artist român în Paris.

„Națiunea“ publică următoarea corespondență din Paris:

Perioada expoziției salonului de bele-arte în Paris a expirat deja; dar în memoria noastră rămâne continuu gravată buna impresie ce a produs o statuă admirabilă, lucrată cu multă artă și spirit, și situată în aripa stângă a salonului, cătră care atențiunea publicului era neînțetată dirijată. Voim să vorbim de o operă română admisă la expoziția salonului din anul acesta și așezată printre cele mai însemnate opere de sculptură ale artiștilor francezi.

Subiectul ce junele artist D. S. Ionescu — Valbudea a conceput și efectuat cu talentul unui adevărat artist, reprezintă una din cele mai furtunoase pagini ale nosologiei umane, în care omul se arată subtristul tablou al terorei și furiei necaptivate.

Mihaiu Nebunul, după cum e intitulată opera d-lui Valbudea, este un maniac, care se află în perioada unei furii supreme. Artistul a căutat cu mult talent a da subiectului său o expresiune pe care este imprimată o escitațiune feroce și lupta supra-umană ce se petrece în aceste momente în el, punându-și în acțiune toate forțele musculare supraescitate prin adăogerea unei mari sguidiri a sistemului nervos. Scopul ce și a propus junele artist a reușit admirabil, și misterul ce posedă scôla modernă de a da unei materii inerte toate caracterele atât fizice, cât și psihice cu care modelul este animat, este tractat de D. Valbudea cu o scrupulositate perfectă și după toate regulile sculpturii.

Ceea ce te iubesc la prima vedere este atitudinea forte în armonie cu idea ce artistul a voit să reproducă. Mihaiu Nebunul, escitat prin teribila maldă, comite diferite acte de violență, în mijlocul cărora d. Valbudea căuta a-i captura furia legându-i mâinile de ramurile unui arbore. Dar acest titan, c'o forță erculană, forță ce se dezvoltă prin o sguidire energetică

a întregului aparat locomotor, rupe arborul și caută să scape de cò-dele cu care este legat. În acest moment față lui ia o fisonomie de terore și exprimă o luptă supremă

Meritul principal al sculpturii este că a produs o precisiune perfectă nu numai corpul uman în stare de mobilitate, ci și mișcarea forțată trăsându cu exactitate anatomică tensiunea mușchilor, umflarea vinelor, toate fenomenele unei forțe active, toate eforturile luptei. Sub acest raport Mihaiu Nebunul poate brava observațiile cele mai severe ale anatomistului, precum și judecata criticii celei mai dificile atât în precisiunea desemnului cât și în eleganța trăsăturilor.

Un punct ce escită atențiunea în această operă este capul. Un pâră abondentă acopere o frunte deprimată, în armonie cu cercetările savanților craniologi asupra acestui subiect. Ochi măriți în volum, pâră eșți din orbitele lor, exprimându o terore invincibilă. Privirea e fixă și feroce ca a unuia ce se gândesc la crimă. Gura întredeschisă exprimă suferința; de desub o barbă abondentă se întinde în desordine. În toate aceste puncte d. Valburdea a isbit să se dea o expresiune în acord cu tabloul ce și-a propus să reprezinte, și această reușită este în mare parte datorită frumóselor conferințe ale savantului profesor d. lenist d. Ball, pe care artistul l'a urmat regulat în ospiciul de Sainte-Anne unde a putut să culégă aceste caractere științifice și să studieze pe diferite modele vii ceea ce reproducea în gyps.

Meritul acestei opere a fost pe deplin recunoscut prin comisiunea salonului și recompensat prin o mențiune onorifică ce s'a oferit d-lui S. Ionescu-Valbudea. Exprimăm dorința, și nu ne indoim că Mihaiu Nebunul, care se găsește actualmente în drum pentru București, va avea o primire demnă de interesul ce a inspirat azi în Paris, căci pe lângă meritul lui ca artă se va mai adăoga și mândria de un produs național.

SERVICIILE DE ANALISĂ ÎN ROMANIA.

„Monitorul oficial“ din România publică decretul pentru înființarea serviciilor de analiză a produselor străine. Mărfurile care urmază să fie supuse la analiză, mai înainte d'a fi admise la importățiune în România, sunt: 1. Cărni sarate, afumate, uscate și cărnăfăria; 2. Unt și alte grăsimi comestibile; 3. Făinuri de cereale și paste făinoase; 4. Vinuri în genere; 5. Oțeturi; 6. Bere; 7. Spiritose destilate; 8. Ciocolata; 9. Medicamente compuse; 10. Sulimanuri și vâpseli pentru pâră; 11. Uleiuri vegetale comestibile. Deocamdată se vor institui trei servicii de analiză: în București, Craiova și Iași.

Iată unele din dispozițiile decretului în cestiune:

Produsurile acestea streine care sunt, mai cu ose-bire, susceptibile de alterațiuni și falsificațiuni vătămătoare sănătății nu vor putea fi admise la importățiunea în România decât pe temeiul certificatelor liberate de serviciile de analiză funcționând pe lângă unele din biourile de vamă. Avisele serviciilor de analiză, conchiendă la respingerea mărfurilor de la importățiune, vor pute fi supuse, după cererea proprietarilor, la examenul consiliului sanitar superior de pe lângă departamentul de interne, care va decide definitiv, fără însă ca decisiunile sale, în cazurile când ar fi contrarii acelor avise, să dea dreptul la vr'o cerere de despăgubire din partea proprietarilor mărfurilor. Mărfurile respinse dela importățiune, pentru motive de salubritate, vor trebui să fie reexportate

în termen de două luni dela notificarea cătră prezintator a aviselor serviciilor de analiză. Până la efectuarea reexportățiunii, mărfurile vor sta depuse în magazinele de vamă. Mărfurile încă neexportate, la expirarea termenului de două luni, se vor distruge sau răspândi.

DIVERSE.

O nouă expedițiune a balonului dirigeabil. — Dilele trecute, căpitani Renard, directorii atelierului de aerostațiune din Meudon, au încercat o nouă mașină electrică pe care au imaginat-o pentru manevrarea helicei balonului dirigabil de care s'a vorbit și anul trecut. De câte-va zile, un balon captiv plan de-asupra pădurilor de lângă Meudon; printr'un aparat special instalat în acest balon, ofițerii din lagărul din Châlis aprețiau iuțela vântului la diferite înălțimi. Înainte de a face o experiință decisivă, ei au ținut a și încerca mașina. Problema ce și propuseră a deslega era dublă: voia mai întâi să meargă contra unui vânt destul de puternic apoi să descindă pe pământ fără să fiă siliți a deschinde supapa și, prin armare, fără a suferi vre-o pierdere de gaz. Săptămâna trecută, Miercuri, la 6 ore seara, căpitani Renard plecară din lagărul dela Châlis. Vântul, care d'abia se simțea la suprafața pământului, sufla dela nord-vest cu o intensitate puțin comună. Balonul dirigeabil s'a ridicat la o înălțime de 300 metri, helicea a fost pusă în mișcare și balonul, după ce s'a menținut contra vântului în timp de o jumătate de oră, a esecat diferite virimente de bord, sub impulsionea unui vânt în formă de trapez care e fixat înderătul și d'asupra luntrei, și care constituie una din cele mai recente îmbunătățiri a sistemului de dirigere, imaginat de savanții ofițeri ai atelierului de aerostațiune. În acest timp, mai mulți lucrători din geniu se duseră pe moșia Villacouby, situată pe drumul dela Versailles la Montrouge. Inetă-inetă balonul se îndreptă spre locul arătat de mai înainte, înainte de a se cobori de tot, el mai făcând câte-va mișcări cu o regularitate perfectă. Apoi, în momentul când se afla de-asupra câmpurilor, unde soldații din Meudon se pregăteau a-l primi, el se țină nemișcat câte-va momente, cu toate că puterea vântului se îndoie, în fine sub acțiunea greutății fixate la luntre, balonul descinse fără s'gaduitură.

Un om într'o cutie. — O cutie mare și de o formă stranie a fost expedită cu mare viteză, dice „Curierul Statelor Unite“, dela Black River Falls la Chicago. Pe drum, impiegatul bagajelor fu mirat de forma ciudată a cutiei și intră în bănuel, telegrafind la Elroy, Wisconsin, spre a încunostiința pe superiorii lui. La sosirea trenului în Elroy, faimosa cutie a fost deschisă și în ea s'a găsit un om armat cu un pumnal, cu un briciu, cu un flacon de cloroform și cu un pachet de fringhii. El a refuzat de a și spune numele și de a explica presința sa în cutia adresată M. Sidney, L. Bernard, la Chicago, el a fost arestat împreună cu alți doi indiviți bănuți, până la descoperirea faptului. Se prespune că acești trei indiviți aveau intențiunea ca să jăfuiască vagonul poștei și alți expresului.

RECTIFICARE. În nr. 181 al 6-iei noastre din 15 (27) August a. c. citește pe pagina 3 în loc de Alecsandru cel bun, Alecsandru Lăpușneanul.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

seric, alții însă nici acesta, ci trăind o viață fără grije au slăbit cu timpul și în mănăstire și-au aflat raiul dorit. Casă au, haine au, lemne au, de partea gurei încă nu lipsesc, ér rachiul, aghiasma călugărilor se logodesc cu ei de când i se cetesce rugăciunea rasei în tinda bisericeii. De o cultură nici nu pôte fi vorba, excepțiunii însă sunt, dér rar și acestia au multe de suferit și în urmă trebuie să prostescă și ei. Iubirea frătescă lipsesc între ei unul vorbește de réu pe altul și injurăturile nu lipsesc și apoi se aud și injurăturile călugărilor. Ți se redică pâră când îi aud și te miri cum acești miri ai lui Christos pot să injure astfel.

Eacă lucrul călugărilor: timpul liber îl petrec în somn căci capul îngreuiat de basamac cere repaos și linisce. Călugării ruteni primesc instrucțiunii dela Lobojevschi și acesta dela un nepot al său din Cernăuți care-i membru al societății „Rusca beseda.“ Ei sunt propagandiști ai panslavismului și caută cu orice preț a delătura limba română din biserică. Eu unul n'am aud și nici un Dómne miluesce, Omiletica, Critica verbală. Archeologia biblică le pot cumpăra cu prețul de 50 cr. până la 1 fl. și toate 5 netăiate — care vrea să dică că a le ceti ar fi păcat strigător la cer. Cărți din Rusia și Galiția cari le capătă gratis Lobojevschi la catesce Rutenilor și le tâlcuesc și-i face de-a fi Ruteni fanatici. Ei sunt gata a muri pentru cauza rutenă națională și favorisază trecerea la unire. Episcopul Filinski are mulți partizani prin mănăstirile Bucovinei și stabilirea lui în Sucéva seu Cernăuți nu va fi imposibilă, căci Rutenii se gândesc a pune mâna pe mănăstiri și fondul religionar, și să se alieze cu cei din Galiția. Consistorul nostru însă primesc în seminar mai mult tineri ruteni precum și prin mănăstiri și totuși foile iudaice din Cernăuți strigă că se favorisază Români.

Chiliele lor suat simple, mirosul rachiului parfumează totă chilia. Pivnițele nu sunt bine aprovisionate din cauza bunei economii căci cei 700 de fl. pentru susținerea cailor se întrebunțeză de cătră egumenul pentru vin ér pe pământul mănăstirii, destinat pentru zarzatură, sémă ovés și face până la 200 de corețe. Vin își procură egumenul dela Odobesc și are mai multe feluri. Călugării dacă vreau vin trebuie să cumpere dela egumenul. Bani de economie nu se împart între călugării la fiecare pătrar de an ci tot egumenul le papă. Și apoi D-sa nici nu se interesază mult de mănăstire și merge cu săptămênile pe la Horodnic și Cernăuți pe la rude, mănăstirea rămâne fără cap și apoi sciți când mâta (pisica) nu-i acasă șorecii jôcă pe masă. Călugării apucă fiecare drumul care-i mai drag ca să rêsufe și aer mai dulce și nu rar bieții miri ai

lui Christos uită că sunt îmbrăcați în reasă, inima li-e veselă și fiind și ei oameni, trag la oamenii de prin saatele apropiate, unde găsesc ce doresc.

Ore n'ar fi bine, ca părintele egumen să nu lipsescă așa de des de pe la mănăstire pentru prestigiul acestui st. locaș și să se țină în mănăstire cursuri de teologie, ceva din istoria bisericească, deosebirea dogmatică între biserică noastră și cea apusană cu sectele ei? — Tipiconul să fiă mai bine exercitat și nu aruncat în ezul mănăstirii. — Călugării să nu fiă tractați ca vite și trimiși sub escortă de jandarmi la tribunalul din Suceava. Părțile litigante să nu fiă pârute cu bastonul părintelui precum și acei călugări, cari din nebagare de sémă n'au știut că pâr. egumen are să vină pela orele 2 după miezul nopții din călătoriele se nocturne.

Astfel mergu trebile în mănăstirea Dragomirna, d-le inspector al mănăstirilor, și Vă rugăm să aveți bunăvoința a lua măsuri de îndreptare ca să nu fim forțați a destăina încă și ceva mai frumos, căci réul este forte mare și aduce mari daune națiunii și religiunii române ortodoxe din Bucovina. — Totodată Vă rugăm a asculta și ceea ce vom scrie despre Putna și Sucevița și a îndrepta până ce încă se pôte, ca să nu diceți la urmă: „eu n'am știut nimic despre aceste“.

Călătorescu.

Cursul la bursa de Viena

diu 2 Septembrie st. n. 1885

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Bonuri croato-slavone) and Price/Value.

Bursa de București.

Cota oficială dela 12 Augustu st. v. 1885.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Renta română, Credit fonc. rural) and Price/Value.

Cursul pieței Brașov

diu 3 Septembrie st. n. 1885

Table with 2 columns: Item description (e.g., Bancnote românești, Argint românesc) and Price/Value.

Numere singuratică à 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tunceria lui I. Gross.

P. Z. 360—1885.

Publicațiune de arendare.

Sâmbătă, în 19 Septembrie 1885 st. n. la 10 ore a. m. se pertractează în sala capitlului (Kapitelszimmer) din curtea parochială evang. licitațiunea prin oferte pentru arendarea liveidei dela Predeală aparținătoare comunității parochiale evang. orașenesci, ce se mărginește cu hotarul României, prin urmare în apropierea garei internaționale din Predeală, și care prin șoséua țerei a. u. se desparte în două părțile. Ofertului cu suma cea mai mare i se va adjuceca arendarea pe șese ani și adică: dela 1 Ianuarie 1886 până la finea lui Decembrie 1891.

Doritorii au a depune ofertele sigilate prevădute cu timbru de 50 cr., cu 50 fl. arună și cu declarațiunea, că oferentul cunósce atât obiectul precum și condițiunile de arendare, cel mai târziu până Vineri în 18 Septembrie a. c. la 6 ore p. m. la protocolul Presbyteriului evang. în curtea parochială din orașu. Ofertele ce se voru presenta mai târziu nu se voru luá în considerare.

Despre condițiunile de licitațiã detaliate se póte luá informațiune până în ziua de licitațiã în cõmtoirul tipografiei d-lui Gõtt, strada Vãmei Nr. 10.

Brașov, 17 Augustu 1885.

Presbiterul evang. C. A.

(3-5)

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se pot face cu începerea dela 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimites exactu arătându-se și posta ultimă.

PREȚUL ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing subscription prices for Austro-Ungaria: pe trei luni (3 fl.), șese luni (6 fl.), unu anu (12 fl.).

Pentru România și străinătate.

Table showing subscription prices for Romania and abroad: pe trei luni (10 franci), șese luni (20), unu anu (40).

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“

Mersul trenurilor

pe linia Predeală-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a lei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predeală-Budapesta, Budapesta-Predeală, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Each section contains train schedules with columns for station names and departure times.

Nota: Orele de nopte sunt cele dintre liniile gróse.

Tipografia ALEXI, Brașov.